

Foto: Darko Vaupotic

act PRINT

Ovaj letak omogućio je

ZAGREB PRIDE

ZAŠTO JE
PRIDE
SUPER

ZAGREB PRIDE 2010

IDEMO DUBLJE

Povorka ponosa Zagreb Pridea je godišnji LGBTIQ prosvjedni marš koji se kontinuirano održava od 2002. u Zagrebu. To je jedini Pride u Hrvatskoj, a od značaja je i za susjedne zemlje gdje zbog društvene klime ili zabrane nije moguće organizirati Pride.

Povorke ponosa održavaju se diljem svijeta od 1970. godine u znak sjećanja na sukob LGBT građana i građanki s policijom ispred njujorškog kluba The Stonewall Inn, u noći s 27. na 28. lipnja 1969. Prideovi se održavaju kao znak vidljivosti LGBTIQ osoba i našeg otpora heteropatrijarhatu. Prosvjedne povorke nazvane su Prideom krajem sedamdesetih godina, kada se počeo obilježavati Međunarodni dan LGBTIQ ponosa. Do tada su obilježnice te pobune u njujorškoj četvrti Greenwich Villlage nazivane Gay Liberation Day ili pak Christopher Street Day (CSD) – kako se i danas nazivaju u Njemačkoj – prema ulici u kojoj se klub Stonewall nalazio.

POBUNA KOJA JE POTAKLA LGBTIQ REVOLUCIJU

Kada je nakon ponoći policija upala u Stonewall Inn i prekinula slobodno izražavanje i druženje okupljenih mladih ljudi, uglavnom gej mladića, trans osoba i lezbijki s ruba njujorškog društva i iz potlačenih klasa, prvi puta u povijesti naišla je na otpor. Nakon što su u policijsku maricu ugrane trans i druge osobe koje su izrazito odudarale od rodni normi, pobuna se prelila i na obližnju ulicu gdje je više stotina ljudi počelo spontano prosvjedovati protiv sustavnog ponižavanja, omalovažavanja i nasilja. Čuli su se povici "Gay power" i "We shall overcome". Pobuna je postala nasilna te su svojim tijelima ti mladi ljudi stjerali policiju u kut, zauzeli svoju ulicu i svoj prostor, digli glas protiv homofobije i transfobije.

Kasnije te subotnje večeri i u nedjelju ujutro, mnogi mladi gejevi i lezbijke ponovno su se počeli okupljati ispred opustošenog kluba. Protestirali su protiv racija, prvi put javno se držeci za ruke. "Mi smo Stonewall djevojke", pjevali su pokazujući noge i plešući ispred policije: "Nosimo uvojke, nemamo donje rublje, pokazujemo stidne dlačice".

Nekoliko dana kasnije iznova su izbili neredi koji su se pretvorili u sedmodnevne demonstracije protiv diskriminacije lezbijki, gejeva i transrodnih osoba, ali i policijske opresije uopće.

Čitava je četvrt Greenwich Villlage uzavrela, redali su se prosvjedi, marševi i bitke s policijom. LGBT osobe ostvarile su vidljivost i krenule u borbu za svoja prava. Najveći dio današnjeg LGBTIQ aktivizma smatra se baštinikom tih događaja.

Na obljetnicu stonvolške pobune slavimo i sjećamo se tih hrabrih i ponosnih ljudi. Više od četrdeset godina vidljivosti, borbe, javnih okupljanja, zalaganja za jednakopravnost i ravnopravnost svih ljudi učinilo je naša društva boljima i otvorenijima. No, još će mnogo Povorki ponosa biti potrebno za konačno ostvarenje tih univerzalnih i humanih ciljeva i potpuni nestanak homofobije, bifobije i transfobije.

ZAŠTO JE PRIDE SUPER!

- Jer je taj dan u godini grad naš.
- Jer se borim i za prava onih koji nisu tu.
- Jer je to domoljubni čin.
- Jer slavim slobodu u svim njenim oblicima.
- Jer nas je svake godine sve više.
- Jer i ja trebam biti u Ustavu.
- Jer mogu reći homofobima da odjebu.
- Jer Pride štiti svaki poljubac.
- Jer je borba za LGBTIQ prava i borba za bolje društvo za svih.
- Jer Hrvatska to može progutati!